

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med Sejlskibe m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5793 fg. Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2273 ff.)

Lovforslagets Paragraffer med de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Kierkegaard): Under Behandlingen af dette Lovforslag har Udvalget i første Række haft sin Opmærksomhed henvendt paa at tilvejebringe en Beskyttelse af det Mandskab, der farer med Skibe. Udvalget er enigt om, at det maa være Lovgivningsmagts Pligt at værne de søfarende mod, at mere eller mindre samvittighedsfulde Redere maaske kunde hitte paa at sende gamle, raadne Plimsollere ud paa Søen og derved udsætte Mandskabet for Forlis. Vi have under Forhandlingerne ønsket i endnu højere Grad, end det af Ministeren forelagte Lovforslag forlangte, at skærme Søfolk. Thi det kan ikke nægtes, at alene det, om et Skib er tilstrækkeligt bemanded i det Øjeblik, det forlader Havnen og gaar ud paa Søen — ikke alene hvad Tallet, men ogsaa hvad Dygtighed angaar —, har sin store Betygning netop som en Beskærmelse for de søfarende.

Ligeledes har Udvalget drøftet Spørgsmaalet, om det ikke var rigtigt at indføre en Bestemmelse om, at ethvert Skib, der forlod dansk Havn for at gaa i oversøisk Fart, forinden lod sit Mandskab visitere af en Læge. Man ved jo Eksempler paa, at en smitsom Sygdom kan være bragt med fra Havnen og har bredt sig til hele Skibsbesætningen under Opholdet i Søen. Noget saadant bør man værne Søfolk imod. Men da det er et Spørgsmaal, der ikke alene vedrører Sejlskibe, men maaske i samme Grad Dampskibe, har Udvalget ikke villet stille Ændringsforslag til det foreliggende Forslag, der kun har med Sejlskibe at gøre. Vi have saa meget lettere kunnet lade det være, som Udvalget under Forhandling med den højtærede Minister for Handel og Søfart har faaet det bestemte Indtryk, at han ogsaa ønsker Ændringer i den Retning, og at han vil tage Sagen op til velvillig Behandling og eventuelt søge en Forandring i vor Lovgivning paa dette Omraade.

Det Forslag, der altsaa foreligger her, og hvortil Udvalget kun stiller en eneste Ændring og Ministeren to, som ere tiltraadte af Udvalget, anser Udvalget for at være i ret væsentlig Grad betryggende for det søfarende Mandskab, og vi kunne derfor ikke andet end anbefale Forslaget med de Ændringer, som jeg nu ganske kort skal omtale. I Lovforslaget hedder det, at Skibe paa over 50 Tons skulle være forsynede med Baade og alt, hvad dertil hører, og udrustede saaledes, som man kan forlange, at de Baade, der skulle benyttes som Redningsbaade, bør være i et kritisk Øjeblik. Derimod staar der ingen Bestemmelse i saa Henseende med Hensyn til mindre Skibe, og Ministeren har ment, og Udvalget er enigt med ham deri, at det ogsaa bør paalægges Skibe paa mellem 20 og 50 Tons at være i Besiddelse af brugelige Baade eller Pramme, store nok til at optage alle de ombordværende Personer. Det er jo et Forslag, som Udvalget ikke har haft andet end god Grund til at tiltræde. Det andet Ændringsforslag, der er stillet til § 7, gaar ud paa, at man efter Ordet „Fiskerikontrol“ indsætter „(Fiskerinspektionsskibe)“ som dem, der foruden Fiskerikontrollen ogsaa skulle føre Tilsynet. Endelig har Udvalget stillet et Ændringsforslag til § 9. I denne Paragraf tales der om Udnævnelsen af Synsmænd, og det fremgaar deraf, at de skulle udnævnes af Ministeren. Men da der ikke er fastsat nogen Tid for deres Funktion, maa man gaa ud fra, at deres Funktionstid gælder, saa længe de leve, eller maaske indtil det Øjeblik Ministeren mener, at de ere blevne for gamle og umulige til denne Slags Tjeneste. Udvalget har ment, at det vilde være formaalstjenligt, at Udnævnelsen kom til at gælde for 4 Aar ad Gangen, hvorved Lovforslaget bringes i Overensstemmelse med Loven af 13. Februar 1903 angaaende Tilsynet med Dampskibe.

Det er de eneste Ændringer, der ere stillede til Forslaget. Udvalget tiltræder altsaa Ministerens Ændringer under Nr. 1 og 2 og anbefaler Ændringsforslaget under Nr. 3.

Mortensen: Jeg vil gerne have Lejlighed til, i Anledning af, at dette Lovforslag er til anden Behandling, at udtale, hvad jeg for øvrigt ogsaa berørte ved første Behandling, min Glæde over, at man nu er kommen til at lovgive ogsaa paa dette Omraade. Det viser, hvor berettiget det var fra Socialdemokratiets Side allerede for 20—30 Aar siden at rejse Kravet om,